

ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 6016

гр. София, 02.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57 състав, в закрито заседание на 02.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

като разгледа дело номер **199** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК и чл. 175 от АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК.

Образувано е по искане на жалбоподателя - В. М. А., действаща чрез [фирма], чрез адв. Волева, за поправка на очевидна фактическа грешка в постановеното по делото решение № 5454 от 29.08.2019 г., а при условията на евентуалност да се извърши тълкуване на диспозитива на решението.

Подадена е и молба от ответника – директор на Дирекция ОДОП [населено място], чрез юрк. В., с която се иска изменение на постановеното по делото решение в частта за разносните.

С разпореждане от 18.09.2020 г. на председателя на Осмо отделение на Върховния административен съд е указано на съда да отстрани очевидна неточност, допусната в постановеното по делото решение, като изрично посочи в диспозитива на решението вида на задълженията, размер на главница и лихви, по отношение на които РА е отменен.

Административен съд София-град, 57-ми състав, приема, че исканията за поправка на очевидна фактическа грешка в постановеното по делото решение и за изменението му в частта за разносните са допустими, като подадени от легитимирани лица и в законоустановения срок (по чл. 248, ал. 1 ГПК). Разгледани по същество са основателни, по следните съображения:

Относно допуснати в решението очевидни неточности

С решение № 5454 от 29.08.2019 г., постановено по адм. дело № 199/2019 г. по описа на Административен съд София-град, е постановено следното: „Отменя изцяло

Ревизионен акт №Р-22002216005112-091-001/27.04.2017 г., изменен в оспорената част на установените резултати за данък по чл. 17 от ЗДДФЛ, като определения резултат за данъчен период 2011 г. в размер на 1 014,00 лв. определям на 786,00 лв., ведно със съответните лихви за забава и определения за резултат за данъчен период 2013 г. в размер на 1 502,00 лв. определям на 927,00 лв., ведно със съответните лихви за забава. Отменя Ревизионен акт №Р-22002216005112-091-001/27.04.2017 г., в оспорената част на установения резултат за данък по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2009 г. ОСЪЖДА Национална агенция по приходите - Дирекция ОДОП, [населено място] при ЦУ на НАП да заплати на В. М. А., действаща чрез [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. В. Волева със съдебен адрес: гр. С., [улица], вх.А, ет.4, сума в размер на 7 270 лева./седем хиляди двеста и седемдесет лева/ съдебни разноски.“. Същевременно в мотивите на решението съдът е приел, че „...органът по приходите е приложил неправилно закона и РА следва да бъде отменен изцяло в частта на частичното изменение и потвърждаването за 2009 г.“. От тук следва извод, че в абзац първи от диспозитива на решението е допусната очевидна неточност, като е постановена отмяна на оспорения РА, изменен в оспорената част на установените резултати за данък по чл. 17 от ЗДДФЛ и е посочено, че определения резултат за данъчен период 2011 г., в размер на 1 014,00 лв. се определя на 786,00 лв., ведно със съответните лихви за забава и определения резултат за данъчен период 2013 г. в размер на 1 502,00 лв. се определя на 927,00 лв., ведно със съответните лихви за забава. Тук следва да се посочи, че настоящият съдия – докладчик в производството по реда на чл. 175 АПК, не е постановил решение № 5454 от 29.08.2019 г., поради което не може да обоснове и тълкува волята на председателя на състава, постановил съдебния акт. От цитираните по-горе мотиви в решението обаче следва извод, че волята на съда е за отмяна на Ревизионен акт №Р-22002216005112-091-001/27.04.2017 г., в обжалваната му част, изменена и потвърдена с Решение №1110/14.07.2017г. на директора на дирекция ОДОП С., с която е определено задължение по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2011 г., в размер на 786,00 лв., ведно със съответните лихви за забава и за 2013 г. в размер на 927,00 лв., ведно със съответните лихви за забава, както и в частта на установения резултат за данък по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2009 г.

На следващо място в диспозитива на решението, постановено по настоящото дело, е допусната очевидна неточност, тъй като не е посочен размерът на задълженията, по отношение на които обжалваният РА е отменен. Така констатираната неточност следва да бъде отстранена, като в диспозитивът на съдебния акт се посочи размерът на задълженията – главници и лихви, за които обжалваният РА е отменен, както следва: - в частта на установени задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2009 г., в размер на 2428,17 лв., ведно с начислените лихви към 27.04.2017 г. (датата на издаване на РА) в размер на 1653,19 лв.; - в частта на установени задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2011 г., в размер на 786,00 лв., ведно с начислените лихви към 27.04.2017 г. (датата на издаване на РА) в размер на 399,41 лв.; - в частта на установени задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2013 г., в размер на 927,00 лв., ведно с начислените лихви към 27.04.2017 г. (датата на издаване на РА) в размер на 281,82 лв.

Относно искането на изменение на решението в частта за разноските

В постановеното по делото решение не са изложени мотиви, въз основа на които НАП е осъдена да заплати на В. М. А., действаща чрез [фирма], сума в размер на 7 270 лева, представляваща съдебни разноски. Съгласно представените по делото доказателства жалбоподателят е направил разноски, както следва: платена държавна

такса – 50 лв.; платено възнаграждение за експертиза – 1220 лв.; платено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по съдебните производства – 1 200 лв. по адм.д. № 9871/2017 г. по описа на АССГ, 1200 лв. по адм.д. № 11442/2018 г. по описа на ВАС, 1200 лв. по адм.д. № 199/2019 г. по описа на АССГ. Жалбоподателят е представил договор за правна защита и съдействие от 03.05.2017 г. (л. 149 от адм.д. № 9871/2017 г. по описа на АССГ), с предмет изготвяне на жалба срещу процесния РА и оказване на правна защита и съдействие пред Дирекция ОДОП С. във връзка с обжалването му, с договорено и платено възнаграждение в размер на 1200 лв. Жалбоподателят претендира присъждане на направените в трите производства разноски по представен списък, в който са включени и 1200 лв. адвокатско възнаграждение за изготвяне на възражение срещу РД, както и 1200 лв. за изготвяне на жалба срещу РА.

Въз основа на представените по делото доказателства и с оглед изхода на делото настоящият съдебен състав приема, че в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в общ размер на 4870 лв., от които платена държавна такса – 50 лв.; платено възнаграждение за експертиза – 1220 лв.; платено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по съдебните производства – 1 200 лв. по адм.д. № 9871/2017 г. по описа на АССГ, 1200 лв. по адм.д. № 11442/2018 г. по описа на ВАС, 1200 лв. по адм.д. № 199/2019 г. по описа на АССГ. Искането на страната за присъждане на адвокатско възнаграждение за изготвяне на възражение срещу РД, както и за изготвяне на жалба срещу РА, е неоснователно. Съгласно чл. 161, ал. 1, пр. 1 от ДОПК на жалбоподателя се присъждат разноските по делото и възнаграждението за един адвокат за всяка инстанция съразмерно уважената част на жалбата. Разпоредбата е ясна и конкретна – предвижда присъждане на адвокатско възнаграждение за всяка инстанция, съразмерно уважената част на жалбата, като под всяка инстанция несъмнено законодателят има предвид всяка съдебна инстанция. Този извод се обосновава с оглед мястото на нормата в Глава деветнадесета „Съдебно обжалване на ревизионния акт”, а не в общите разпоредби от Дял трети „Обжалване”. На следващо място изрично в чл. 161, ал. 1 ДОПК е предвидено присъждане на разноските и адвокатско възнаграждение по делото, а не изобщо за всяко производство по обжалване на ревизионния акт.

Възражението на ответника за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение е неоснователно, с оглед фактическата и правна сложност на делото и обема на осъществената правна защита и процесуално представителство. Предвид горните съображения постановеното по делото решение следва да бъде изменено в частта за разноските, като ответникът бъде осъден да заплати на жалбоподателя сума в размер на 4870 лв.

Поради гореизложеното и на основание чл. 175 от АПК и чл. 248 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК в постановеното по делото решение следва да бъде допусната поправка на очевидни неточности и да бъде изменено в частта за разноските, като диспозитива на решението следва да се чете както следва: „Отменя Ревизионен акт № Р-22002216005112-091-001/27.04.2017 г., в обжалваната му част, изменена и потвърдена с Решение № 1110/14.07.2017г. на директора на Дирекция ОДОП С., както следва: - в частта на установени задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2009 г., в размер на 2428,17 лв., ведно с начислените лихви към 27.04.2017 г. (датата на издаване на РА) в размер на 1653,19 лв.; - в частта на установени задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2011 г., в размер на 786,00 лв., ведно с начислените лихви към 27.04.2017 г. (датата на

издаване на РА) в размер на 399,41 лв.; - в частта на установени задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2013 г., в размер на 927,00 лв., ведно с начислените лихви към 27.04.2017 г. (датата на издаване на РА) в размер на 281,82 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на В. М. А., действаща чрез [фирма], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 4870 (четири хиляди осемстотин и седемдесет) лева, представляваща разноски по делото.“.

Воден от горното и на основание чл. 175 от АПК и чл. 248 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, Административен съд София град, I отделение, 57-ми състав

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА ПОПРАВКА на очевидни неточности и ИЗМЕНЯ решение № 5454 от 29.08.2019 г., постановено по адм. дело № 199/2019 г. по описа на АССГ, в частта за разноските, като диспозитива на решението следва да се чете:

„Отменя Ревизионен акт № Р-22002216005112-091-001/27.04.2017 г., в обжалваната му част, изменена и потвърдена с Решение № 1110/14.07.2017г. на директора на Дирекция ОДОП С., както следва: - в частта на установени задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2009 г., в размер на 2428,17 лв., ведно с начислените лихви към 27.04.2017 г. (датата на издаване на РА) в размер на 1653,19 лв.; - в частта на установени задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2011 г., в размер на 786,00 лв., ведно с начислените лихви към 27.04.2017 г. (датата на издаване на РА) в размер на 399,41 лв.; - в частта на установени задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2013 г., в размер на 927,00 лв., ведно с начислените лихви към 27.04.2017 г. (датата на издаване на РА) в размер на 281,82 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на В. М. А., действаща чрез [фирма], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 4 870 (четири хиляди осемстотин и седемдесет) лева, представляваща разноски по делото.“.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с жалба пред Върховния административен съд.

Съдия: